

[Wilhjelm]

ciliteter ligger de langt under, hvad man udenfor ville byde nogen for et arbejde af tilsvarende art.

Vi anser fremskridtspartiets forslags punkt 1 for sagligt helt ubegrundet og vil selvfølgelig ikke støtte det.

Det, som offentligheden bør forarges over og kræve ændret, er ikke folketingsmedlemmernes vederlag eller den beskedne sekretærbistand, som alt sammen ligger klart fremme i lyset. Det er deres gedulgte mere eller mindre fiktive sidejob, deres ben og bestyrelses-honorarer, som de naturligvis ikke får for deres blå øjnes skyld, men fordi man venter tjenester til gengæld. Det burde der sættes en stopper for. I det mindste burde det frem i lyset. Som når f.eks. et af den nuværende regerings medlemmer på sin lige vej fra ungdomsforbundet til folketinget faktisk søgte stilling som folketingskandidat i en af landets større industrivirksomheder og, da den var for tyk, fik tilsagn om økonomisk støtte til sin politiske karriere fra to af landets større industrivirksomheder, således som pressen under denne debat har fået dokumentation for. Der må man spørge: varetager en sådan fyr befolkningens eller sine vælgeres interesser, eller varetager han i virkeligheden Hustrups og Thriges interesser? Se, det er vigtigere, end om vederlaget til folketingsmedlemmerne er 10 pct. større eller mindre.

#### Poulsgaard (FP):

Ja, det har man for sin villighed. Det var jo ikke mange kønne ord, det forslag fik med på vejen. Der blev sagt pop, og jeg ved ikke hvad. Over for fru Birgith Mogensen kan jeg straks oplyse, at vi tjente 99 kr. sidste år i forretningen, og hun kan godt få de 10 pct. Hermed er løftet givet.

Det er ikke pop. Det er vidt og bredt af den nye regering sagt, at nu er det de samarbejdsvillige kræfter i fremskridtspartiet, der tegner partiet, og blandt forslagsstillerne er hr. Thorndahl, der blev udråbt som en ret så venlig og samarbejdsvillig fremskridtsmand, og en hr. Askjær Jørgensen, der absolut også har strakt hånden frem til samarbejde. Det er ikke pop, det er seriøst, det her, meget seriøst endda, og jeg er meget, meget skuffet over afvisningen. Det kommer ikke bag på mig, det var absolut ventet, men vi er nogle stykker ud over landet, der vil være skuffede. Vi

ved godt, at det, vi er begyndt på herinde, er første skridt på en lang og tornefuld vej, og hvorfor er den vej så lang og så tornefuld? Fordi man har haft nogle elendige politikere herinde og ude i kommunerne, der kun kunne én ting, og det var at sige ja, så de kunne sikre sig genvalg.

Vi siger til befolkningen: I skal til at spænde livremmen ind, og den skal spændes meget ind, og så kommer jeg her med et ganske ubetydeligt forslag, for hr. Wilhjelm har så evig ret; økonomisk betyder det ikke en disse, hverken for landet eller for skatteyderne, men psykologisk ville det have en forfærdelig stor effekt. Jeg kan simpelt hen ikke fatte, at man ikke kan forstå det, og jeg har da haft den glæde, at mange af medlemmerne herinde rent privat har givet udtryk for, at de støtter forslaget, men de er jo bundet af partierne, gruppedisciplin, sådan er livet jo herinde.

Økonomiministeren, den fg. finansminister, siger, at statsministeren har afvist forslaget forrige onsdag. Det er korrekt, men jeg stillede netop spørgsmålet til statsministeren, for at han kunne få tid til at overveje det endnu en gang. Den nye regering i Vesttyskland er også konservativ. Nu ved jeg godt, at den fg. finansminister ikke er konservativ, men han har altså en konservativ statsminister. I Vesttyskland sætter man lønningerne ned, og det skal altså være pop. Jeg tror nu nok, at man vil bede sig fritaget for, at det bliver kaldt pop.

Men der var da også en glæde i det, ministeren sagde. Ministeren sagde, at vi måske skulle til at se lidt på pensionerne, sådan at vi alle sammen kunne få nogle bedre pensioner. Det er et tilsagn, som jeg tager til efterretning og vil gøre mit til at ministeren kan komme til at leve op til.

Hr. Søren B. Jørgensen nævnte en masse ting, vi har vedtaget herinde. Ja, f.eks. har vi vedtaget en karensdag, og der er et spørgsmål, jeg står lidt uforstående over for. Vi har vedtaget en karensdag for alle andre danske, men bliver en folketingsmand syg, skal han eller hun så ikke også have en karensdag? Det tror jeg ikke at vi skal. Vi får ikke løn, vi får vederlag, det ved jeg godt.

Der er nogle, også af denne regerings partifæller, af socialdemokratiske partifæller og andre ud over landet, der ikke har sagt, at det er pop. Da dette cirkulære om, at man